

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Timișoara (Rumænien) den 11. oktober 2022 — SC Assofrutti Rom S.R.L. mod Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale og Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 5 Vest Timișoara

(Sag C-635/22)

(2023/C 24/36)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Timișoara

Parter i hovedsagen

Sagsøger, nu appellant: SC Assofrutti Rom S.R.L.

Sagsøgte, nu indstævnte: Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale og Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 5 Vest Timișoara

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal bestemmelserne i artikel 17 i Rådets direktiv 2008/90/EF af 29. september 2008 om afsætning af frugtplanteforneringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion⁽¹⁾ fortolkes således, at de forbyder medlemsstaterne at fastsætte kravet om, at der skal gennemføres en offentlig udbudsprocedure inden afsætning af [Conformitas Agraria Communitatis (CAC)]-materiale?
2. Skal artikel 4, stk. 10, i forordning nr. 1303/2013⁽²⁾, sammenholdt med artikel 39, stk. 1, litra a) og b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i en situation som den foreliggende fortolkes således, at den er til hinder for kravet om gennemførelse af den offentlige udbudsprocedure, som er fastsat i det nationale program for landdistriktudvikling 2014-2020 (femte udgave)?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 267, s. 8.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17.12.2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT 2013, L 347, s. 320).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. oktober 2022 — Compass Banca SpA mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sag C-646/22)

(2023/C 24/37)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Compass Banca SpA

Indstævnt: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet gennemsnitsforbruger i direktiv 2005/29/EF ⁽¹⁾, forstået som en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet forbruger — pga. sin fleksible og unøjagtige karakter — snarere formuleres med udgangspunkt i den bedste viden og erfaring og følgelig ikke alene være baseret på det klassiske begreb *homo oeconomicus*, men også på ny viden inden for de seneste teorier om den begrænsede rationalitet, som har vist, at personer ofte handler uden at indhente nødvendige oplysninger og træffer beslutninger, der er »urimelige« i forhold til beslutninger, som en i teorien opmærksom og velunderrettet person ellers ville have truffet, med den konsekvens, at denne nye viden kræver et højere forbrugerbeskyttelsesniveau i tilfælde af risiko for kognitiv påvirkning, idet denne risiko optræder meget oftere i de moderne markedsdynamikker?
- 2) Kan en handelspraksis i sig selv betragtes som aggressiv, såfremt et valg som følge af fremstilling (framing) af oplysninger kan fremstå som påtvunget og uden alternativer, når der henses til direktivets artikel 6, stk. 1, hvorefter en handelspraksis betragtes som vildledende, hvis den »f.eks. i kraft af sin generelle fremstillingsform« vildleder eller kan vildlede en gennemsnitsforbruger?
- 3) Har den nationale konkurrencemyndighed i medfør af direktivet om urimelig handelspraksis [når der er konstateret en risiko for psykologisk påvirkning knyttet til: 1) den behovstilstand, hvori en person, som ansøger om lån, normalt befinder sig, 2) kompleksiteten af de aftaler, som forbrugeren skal indgå, 3) samtidigheden af det kombinerede tilbud og 4) de korte tidsrum for underskrivelse af tilbuddet] beføjelse til at fravige princippet om, at det er tilladt med salg af forsikringsprodukter sammen med finansielle produkter uden indbyrdes tilknytning, og at foreskrive et interval på syv dage mellem indgåelsen af de to aftaler?
- 4) Er direktiv (EU) 2016/97 ⁽²⁾, og navnlig artikel 24, stk. 3 — under hensyntagen til denne beføjelse til at bekæmpe aggressiv handelspraksis — til hinder for, at den nationale konkurrencemyndighed vedtager en foranstaltning med hjemmel i artikel 2, litra d) og j), artikel 4, 8 og 9 i direktiv 2005/29/EF og den nationale gennemførelseslovgivning efter afslag på en erklæring om tilsagn afgivet af et selskab i sektoren for investeringstjenester, som sælger et finansielt produkt sammen med et dertil ikke-relateret forsikringsprodukt — når der foreligger en risiko for påvirkning af forbrugeren knyttet til omstændighederne i den konkrete situation, som også kan udledes af kompleksiteten af den dokumentation, som skal gennemgås — og som nægter at inddømme forbrugeren en betænkningstid på syv dage mellem formuleringen af det kombinerede tilbud og indgåelsen af forsikringsaftalen?
- 5) Kan den omstændighed, at alene salget af et finansielt produkt sammen med et forsikringsprodukt betragtes som en aggressiv handelspraksis, resultere i en ikke tilladt tilsynsretsakt og desuden ende med, at den erhvervsdrivende (og ikke den nationale konkurrencemyndighed, sådan som det ellers burde være) pålægges byrden (som er vanskelig at løfte) til at bevise, at der ikke er tale om en aggressiv handelspraksis, der er i strid med direktiv 2005/29/EF (så meget desto mere fordi medlemsstaterne ifølge det nævnte direktiv ikke kan fastsætte strengere bestemmelser, end hvad der er fastsat i direktivet, heller ikke med henblik på at sikre et højere forbrugerbeskyttelsesniveau), eller foreligger denne omvendte bevisbyrde ikke, forudsat at det ud fra objektive faktorer fastlægges, at en forbruger, som har behov for et lån, løber en konkret risiko for påvirkning ved et komplekst kombineret tilbud?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) (EUT 2005, L 149, s. 22).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20.1.2016 om forsikringsdistribution (EUT 2016, L 26, s. 19).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den
20. oktober 2022 — Ente Cambiano Società cooperativa per azioni mod Agenzia delle Entrate**

(Sag C-660/22)

(2023/C 24/38)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione